

РЕШЕНИЕ

№ 717

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-19, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Райна Стефанова

при участието на секретаря Нели Й. Първанова
като разгледа докладваното от Райна Стефанова Търговско дело № 20211100901087 по описа за 2021 година

Производството е образувано е по искова молба с вх. № 4931/17.06.2021 г., подадена от „Е.Р.-Р“ ООД, с ЕИК ****, срещу „С.е.“ ЕАД, с ЕИК ****, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата от 141 129,60 лева, представляваща неизплатени задължения по договор за обществена поръчка № СЕ-76 от 27.06.2019 година, за които са издадени фактури със следните номера № 0000012583/31.07.2020 година, № 0000012345/15.08.2020 година, № 0000012585/31.08.2020 година, № 0000012592/16.09.2020 година, № 0000012601/31.09.2020 година, № 0000012603/16.10.2020 година, № 0000012610/31.10.2020 година, № 0000013041/16.11.2020 година, № 0000013047/30.11.2020 година, № *****/16.12.2020 година, № 0000013065/31.12.2020 година, № 0000013068/16.01.2021 година, № 0000013071/31.01.2021 година, № 0000013370/16.02.2021 година, № 0000012571/28.02.2021 година, № 0000013373/16.03.2021 година, № *****/31.03.2021 година, № 0000013377/16.04.2021 година, № *****/30.04.2021 година, ведно със законната лихва, считано от датата на исквата молба до окончателното заплащане.

Твърди се, че между страните е налице облигационно правоотношение, произтичащо от договор за обществена поръчка № СЕ-76 от 27.06.2019 година, съгласно който ответникът като възложител е възложил на ищеца ежедневно и основно почистване на транспортните средства /трамваи и тролейбуси/ и гаражните площи за обособена позиция; почистване на транспортните средства в трамвайно депо „Банишора“ и почистване на транспортните средства в трамвайно депо „Надежда“.

Поддържа, че е изпълнил добросъвестно, точно и без забележки задълженията си по договора в периода юли 2020 година -април 2021 година, за което са съставените и необходимите документи - фактури, отчети, приемо-предавателни протоколи, подробно описани в исковата молба.

Сочи, че възложителят не е изпълнил задължението си по договора да заплати сумите по издадените фактури.

Претендира разноски. Представя доказателства.

В срок е постъпил отговор от ответника. Изразява становище, че исковата молба е неоснователна. Сочи, че е извършил плащане по следните пет фактури - фактура № 0000012583 от 31.07.2020 година на стойност 8379,78 лева, фактура № 0000012345/15.08.2020 година на стойност 6733,38 лева, фактура № 0000012585 от 31.08.2020 година на стойност 7577,32 лева, фактура № 0000012592 от 16.09.2020 година на стойност 7396,74 лева и фактура № 0000012601 от 30.09.2020 година на стойност 7290,54 лева.

Моли искът да бъде отхвърлен. Представя справка за документи. Претендира разноски.

Ищецът е депозирал допълнителна искова молба, с която твърди, че изцяло поддържа предявения иск, като по отношение на направеното възражение за заплащане на сумите по пет от издадените фактури изразява становище, че същите са заплатени след падежа и съответно след депозиране на исковата молба и образуване на настоящото дело, поради което по всяка от тях се дължи законна лихва за забава, считано от датата на исковата молба до датата, прехождаща на плащането.

Ответникът не е депозирал отговор на допълнителната искова молба.

По делото са събрани писмени доказателства.

С молба с вх. № 15290 от 16.03.2022 г. ответникът представя доказателства за заплащането на задължението по още 3 броя от процесните фактури.

В проведеното по делото открито съдебно заседание на 24.03.2022 г. ищецът признава факта, че вземанията по посочените 3 фактури са заплатени. Сочи, че с исковата молба се претендират вземания по деветнадесет фактури, като от тях в хода на процеса са платени осем, както следва:

- фактура № 0000012583/31.07.2020 г. е заплатена на 23.06.2021 г.;
- фактура № 0000012345/15.08.2020 г. е заплатена на 23.06.2021 г.;
- фактура № 0000012585/31.08.2020 г. е заплатена на 20.07.2021 г.;
- фактура № 0000012592/16.09.2020 г. е заплатена на 10.08.2021 г.;
- фактура № 0000012601/31.09.2020 г. е заплатена на 26.08.2021 г.;
- фактура № 0000012603/16.10.2020 г. е заплатена на 08.09.2021 г.;
- фактура № 0000012610/31.10.2020 г. е заплатена на 24.09.2021 г.;
- фактура № 0000013041/16.11.2020 г. е заплатена на 25.10.2021 г.

Заявява, че незаплатени са останали единадесет фактури, описани под

№ 9 до № 19, вкл. в исковата молба, както следва: фактура № 13047 от 30.11.2020 г. за сумата от 7 409, 82 лева, фактура № 13055 от 16.12.2020 г. за сумата от 7184, 88 лева, фактура № 13065 от 31.12.2020 г. за сумата от 7033, 50 лева, фактура № 13068 от 16.01.2021 г. за сумата от 7272,54 лева, фактура № 13071 от 31.01.2021 г. за сумата от 8027, 64 лева, фактура № 13370 от 16.02.2021 г. за сумата от 7678,26 лева, фактура № 12571 от 28.02.2021 г. за сумата от 6206, 16 лева, фактура № 13373 от 16.03.2021 г. за сумата от 7442, 52 лева, фактура № 13374 от 31.03.2021 г. за сумата от 7982,28 лева, фактура № 13377 от 16.04.2021 г. за сумата от 7622,94 лева, фактура № 13380 от 30.04.2021 година за сумата от 7026, 54 лева.

Уточнява, че претендира незаплатената сума, която възлиза на 80 887,08 лева с ДДС, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, както и законната лихва върху вземанията по заплатените в хода на процеса фактури до датата на плащането.

В същото открито съдебно заседание ответникът признава факта, че дължи претендираната от ищеца сума за посочените единадесет незаплатени фактури. Моли искът да бъде отхвърлен до размера на заплатените суми.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно представените писмени доказателства, в резултат на реализирана открита процедура по възлагане на обществена поръчка, открита с Решение № 62/25.02.2019 година на възложителя „С.е.“ ЕАД – дружество с едноличен собственик на капитала Столична община, на основание чл. 106, ал. 6 ЗОП с Решение № 70/03.06.2019 г. на ответното дружество ищецът „Е.Р.-Р“ ООД е определен за изпълнител.

Установява се наличие на облигационна връзка между страните, основаваща се на сключен договор за обществена поръчка № СЕ-76 от 27.06.2019 година, с възложител ответното дружество и изпълнител – ищецът, с предмет ежедневно и основно почистване на транспортните средства /трамваи и тролейбуси/ и гаражните площи за обособена позиция; почистване на транспортните средства в трамвайно депо „Банишора“ и почистване на транспортните средства в трамвайно депо „Надежда“.

На основание т.2 от договора, същият се сключва за срок от две години, считано от 27.06.2019 година. Цените на уговорените услуги и начинът на плащане са определени в раздел III от договора. Предвидено е, че плащане ще

се извършва на база данъчна фактура, издадена от изпълнителя, към която се прилага приемо-предавателен протокол, подписан от двете страни, като за всяко депо и почистване на обособени трасета изпълнителят издава отделни фактури два пъти месечно до 15 и до 30 число на текущия месец. Плащането следва да бъде извършено до 30 дни след представяне на разходооправдателен документ.

Не се спори по делото, а и от събраните писмени доказателства се установява, че през периода юли 2020 г. - април 2021 г. ищецът е изпълнил задълженията си, предвидените в договора, за което са съставените и необходимите документи – отчети и приемо-предавателни протоколи. Издадени са и 19 броя фактури на обща стойност 141 129,60 лева.

Не се оспорва размерът на претендираното вземане в исковото производство, съгласно приложените от ищеца фактури и начислените лихви.

Страните не спорят, че след депозиране на исковата молба ответникът е заплатил на посочените дати главниците по 8 от процесните фактури, както следва: фактура № 0000012583/31.07.2020 г. е заплатена на 23.06.2021 г.; фактура № 0000012345/15.08.2020 г. е заплатена на 23.06.2021 г.; фактура № 0000012585/31.08.2020 г. е заплатена на 20.07.2021 г.; фактура № 0000012592/16.09.2020 г. е заплатена на 10.08.2021 г.; фактура № 0000012601/31.09.2020 г. е заплатена на 26.08.2021 г.; фактура № 0000012603/16.10.2020 г. е заплатена на 08.09.2021 г.; фактура № 0000012610/31.10.2020 г. е заплатена на 24.09.2021 г.; фактура № 0000013041/16.11.2020 г. е заплатена на 25.10.2021 година.

Безспорно е и че след извършените плащания остатъкът от задължението възлиза на 80 887,08 лева, въз основа на следните фактури: фактура № 13047 от 30.11.2020 г., фактура № 13055 от 16.12.2020 г., фактура № 13065 от 31.12.2020 г., фактура № 13068 от 16.01.2021 г., фактура № 13071 от 31.01.2021 г., фактура № 13370 от 16.02.2021 г., фактура № 12571 от 28.02.2021 г., фактура № 13373 от 16.03.2021 г., фактура № 13374 от 31.03.2021 г., фактура № 13377 от 16.04.2021 г., фактура № 13380 от 30.04.2021 година.

Въз основа на гореизложеното съдът намира исковите претенции за основателни и доказани.

На основание чл. 235, ал. 3 ГПК следва да бъдат взети предвид фактите,

настъпили след предявяване на исковата молба, които са от значение за спорното право.

Предвид извършените плащания в хода на делото по част от процесното вземане, предявеният иск следва да бъде частично уважен за сумата от 80 887,08 лева и отхвърлен над този размер до пълната претендирана сума от 141 129,60 лева, поради извършеното в хода на процеса плащане.

Основателно е и искането за заплащане на законна лихва върху главницата от датата на завеждане на исковата молба (17.06.2021 г.) до датата, предхождаща всяко плащане по отделните фактури, която изчислена от съда по реда на чл.162 ГПК чрез електронен калкулатор за изчисляване на законна лихва чрез www.calculator.bg, възлиза общо на сумата от 1005,20 лева.

В полза на ищеца следва да бъде присъдена и законна лихва върху остатъка от задължението от 80 887,08 лева до окончателното му изплащане.

По разноските

При този изход на делото, предвид факта, че ответникът е погасил част от задължението си в хода на процеса и е станал повод за завеждане на делото и с оглед искането от ищеца за присъждане на направените разноски, ответникът следва да бъде осъден да му ги заплати.

Ищецът в срок е представил списък на разноските в общ размер на 12 605,18 лева, от които 5645,18 лева – заплатена държавна такса и 6960 лева – адвокатско възнаграждение, заплатено по банков път, съгласно представен договор за правна защита, фактура и платежни нареждания.

Предвид фактическата и правната сложност на делото следва да бъде уважено направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възражение, което да бъде намалено до 5223,11 лева с ДДС - минимално предвиденото с Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При този изход на делото на ищеца са дължат разноски в размер на 10 868.29 лева на основание чл.78, ал.1 ГПК.

На ответника разноски не се дължат.

РЕШИ:

ОСЪЖДА „С.е.“ ЕАД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Сердика, ул. „****“, представлявано от изпълнителния директор Е.Г., **да заплати на „Е.Р.-Р“ ООД**, с ЕИК ****, с адрес: гр. София, р-н Подуяне, ул. „****“, представлявано от управителя К.Д., **сумата от 80 887,08 лева**, представляваща неизплатено задължение по договор за обществена поръчка № СЕ-76 от 27.06.2019 година, за което са издадени следните фактури: фактура № 13047 от 30.11.2020 г. за сумата от 7 409,82 лева, фактура № 13055 от 16.12.2020 г. за сумата от 7184, 88 лева, фактура № 13065 от 31.12.2020 г. за сумата от 7 033,50 лева, фактура № 13068 от 16.01.2021 г. за сумата от 7272,54 лева, фактура № 13071 от 31.01.2021 г. за сумата от 8027, 64 лева, фактура № 13370 от 16.02.2021 г. за сумата от 7678,26 лева, фактура № 12571 от 28.02.2021 г. за сумата от 6206,16 лева, фактура № 13373 от 16.03.2021 г. за сумата от 7442, 52 лева, фактура № 13374 от 31.03.2021 г. за сумата от 7982, 28 лева, фактура № 13377 от 16.04.2021 г. за сумата от 7622,94 лева и фактура № 13380 от 30.04.2021 година за сумата от 7026, 54 лева, ведно със законна лихва върху посочената главница, считано от датата на исковата молба - 17.06.2021 г. до окончателното ☐ заплащане, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над уважения размер от 80 887,08 лева до пълния претендиран размер от 141 129,60 лева, поради погасяване на задължението чрез извършено плащане от ответника в хода на процеса.

ОСЪЖДА „С.е.“ ЕАД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Сердика, ул. „****“, представлявано от изпълнителния директор Е.Г., **да заплати на „Е.Р.-Р“ ООД**, с ЕИК ****, с адрес: гр. София, р-н Подуяне, ул. „****“, представлявано от управителя К.Д., **сумата от 1005,20 лева**, представляваща сборът от начислената законна лихва върху всяка от платените в хода на процеса суми в общ размер от 60 242,52 лева по следните фактури: фактура № 0000012583/31.07.2020 г. ; фактура № 0000012345/15.08.2020 г.; фактура № 0000012585/31.08.2020 г.; фактура № 0000012592/16.09.2020 г.; фактура № 0000012601/31.09.2020 г.; фактура № 0000012603/16.10.2020 г.; фактура № 0000012610/31.10.2020 г.; фактура № 0000013041/16.11.2020 г., считано от датата на исковата молба (17.06.2021 г.) до датата, предхождаща плащането по всяка от посочените фактури.

ОСЪЖДА „С.е.“ ЕАД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Сердика, ул. „****, представлявано от изпълнителния директор Е.Г., да заплати на „Е.Р.-Р“ ООД, с ЕИК ****, на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от 10 868.29 лева, представляваща направените по делото разноси.**

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд –София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____